

Nu er det den atlantiske traktats organisation, reelt Amerikas Forenede Staters regering, der bestemmer, hvad Danmarks skibsfart skal gøre under krig eller truende udsigt til krig. Og det samme kommer til at gælde fiskeriet, som vi behandler under næste punkt på dagsordenen.“

Efter at retsforbundets ændringsforslag var forkastet og de af udvalgsflertallet tiltrådte ændringer vedtaget, vedtoges lovforslaget i begge ting med de øvrige stemmer mod retsforbundets og kommunisternes.

100. Lov om forlængelse af lov nr. 183 af 4. maj 1939 om danske skibes forsikring mod krigsfare. (Minister for handel, industri og søfart *Rytter*) [A. sp. 3383. — C. sp. 29 og 143].

Fremsat i *folketinget* ¹³/₁₁ (F. sp. 925). 1. beh. ²³/₁₁ (F. sp. 1260). Partiernes ordførere: Qvist Hansen, Damsgaard, Asger Jensen, Steen og Niels Pedersen. 2. beh. ²⁷/₁₁ (F. sp. 1289). 3. beh. ²⁸/₁₁ (F. sp. 1353). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. ³⁰/₁₁ (L. sp. 180). Partiernes ordførere: Erik Jacobsen, Villemoes, V. Knudsen og Gudiksen. 2. beh. ⁵/₁₂ (L. sp. 202). 3. beh. ⁷/₁₂ (L. sp. 250). *Loven stadfæstet 19. december 1951.* (Lovt. nr. 494).

Ved lov nr. 139 af 31. marts 1949 (årbog 1948—49, side 440) blev loven om danske skibes forsikring mod krigsfare forlænget til udgangen af 1951, samtidig med at der foretoges en reorganisation af forsikringsinstituttet. Loven forlænges herved yderligere indtil *udgangen af 1952.*

I bemærkningerne til lovforslaget anføres:

„Der er indenfor rederierhvervet enighed om, at det under de nuværende forhold vil være nødvendigt at opretholde instituttet. Fra en del af garantierne er der imidlertid fremsat ønske om en *ændring af instituttets kapitalgrundlag*. Under hensyn hertil foreslås det, at lovens gyldighedstid kun forlænges med eet år. I løbet af dette år vil der da blive foretaget en nærmere undersøgelse af mulighederne for ændringer i instituttets kapitalgrundlag.“

Lovforslaget vedtoges uændret og enstemmigt i begge ting.